

1,000 Kr. Vi have nemlig den Opfattelse, at skal man have en virkelig Kontrol ved Hjælp af Fiskerifogeder — og jeg er egentlig af den Mening, at det er den mest virksomme Kontrol, man kan faa —, skulle disse Mennesker ogsaa lønnes nogenlunde ordentlig; men en Løn af 400 Kr. aarlig er meget ringe, og jeg tvivler paa, at det kan blive noget effektivt Tilsyn, der vil blive ført af Fiskerifogeder med denne Løn. Vi mene derfor ligesom de øvrige Medlemmer af Udvalget, der sammen med os have stillet Forslaget, at de bør have noget mere, og at Lønnen passende kan sættes fra 600 Kr. med et Tillæg af 100 Kr. hvert 4de Aar, indtil de naa 1,000 Kr.

Ved Ændringsforslagene under Nr. 39 til 48 have vi stillet Forslag dels om at afskaffe Kontroløren og dels om en noget større Lønning til Kontrollens Funktionærer. Jeg ved meget vel, at den højtærede Minister oppe i Landstinget har udtalt sig for at bibeholde Kontrolørstillingen og har erklæret, at man simpelthen ikke kunde undvære Kontrolørerne. Jeg kan vedblivende ikke forstaa det. Jeg er naturligvis klar over, at man saa kom til at ansætte et Par Assistentere mere, end Tilfældet ellers vilde være, men denne Kontrolørstilling forstaaer jeg slet ikke. Naar vi faa en Fiskeriinspektør, behøver der ikke at være forskellige Trin af overordnet Personale under ham. Naar der er en Assistentklasse, der staar umiddelbart under Fiskeriinspektøren, er det sikkert tilstrækkeligt. Jeg finder endvidere, at vi, samtidig med at afskaffe Kontrolørstillingen, ogsaa meget vel kunne inddrage den ene af de to Kontrolampere, vi have. Naar der blev ansat nogle flere Fiskerifogeder, ser jeg ikke rettere, end at i hvert Fald den ene Damper kunde være tilstrækkelig til det Brug, der gøres af en saadan.

Det er, hvad vi have stillet af Ændringsforslag, enten alene eller i Forbindelse med andre Mindretal, og jeg skal nu blot tillade mig at omtale den sidste Ændring, Ændringen under Nr. 50, om, at Dommeren kan tilkalde sagkyndig Bistand til Sagens Opklaring og Undersøgelse. Ærede Medlemmer ville sikkert erindre, at der fra vor Side, naar Sagen tidligere har været fremme, har været stillet Forslag om, at ved Afsigelse af Domme i Fiskerisager af større Betydning skulde Dommere tilkalde sagkyndige Meddomsmænd. Man vil ogsaa vide, at den højtærede Minister har sat sig imod denne Bestem-

melse og ikke har ment at kunne gaa med dertil, og det er jo muligt, at den heller ikke kunde lade sig gennemføre paa den Maade, vi havde foreslaaet. Vi have derfor frafaldet at stille Ændringsforslag af saa vidtgaende Betydning, men have stillet et andet Forslag, hvortil hele Udvalget har sluttet sig, og som gaar ud paa, at Dommeren kan — ikke skal, men kan — tilkalde sagkyndige til en Sags Opklaring og Undersøgelse. Vi have nemlig den Tro, at naar der ved denne Bestemmelse gives Dommerne et Vink om, at man ønsker, at de skulle faa disse Sager belyste saa godt, som de overhovedet kunne belyses, og da vore Dommere ikke selv kunne have et saa indgaaende Kendskab til disse Sager, som ønskeligt kunde være, ville de, naar de faa et saadant Vink om, at man ønsker, at de skulle tilkalde sagkyndig Bistand for at faa en Sag oplyst, ogsaa gøre dette i betydelig større Grad, end Tilfældet har været før. Jeg haaber, at Ministeren kan gaa ind paa denne Affattelse eller i hvert Fald paa det Princip, der ligger i Ændringsforslaget. Skulde der foretages Ændringer i Forslaget, kan det godt ske mellem 2den og 3die Behandling. Vi mene, at denne Bestemmelse vil være af ikke ringe Betydning, fordi der i overordentlig mange Fiskerisager er dømt paa et forkert Grundlag, netop fordi vore Dommere ikke have og — det maa jeg indrømme — ikke kunne have Kendskab til Fiskeri i den Grad, at de ikke skulde kunne lade sig lede vild uden at ville det. Jeg vil altsaa haabe, at dette Forslag maa vinde Billigelse hos den højtærede Minister, saa at vi derved dog i nogen Grad kunne komme bort fra de uheldige Forhold, der herske her, og være sikre paa, at naar en Sag er paakendt af Retten, er den ogsaa for Dommerne bleven saa fuldt oplyst, at den Dom, der fældes, vil være rigtig og retfærdig.

Det er, hvad jeg foreløbig har at sige til de af os stillede Ændringsforslag, som jeg alle varmt anbefaler ærede Medlemmer at stemme for.

N. Andersen: Det er en Kendsgerning, at Lovgivningsmagten nu snart i 10 Aar forgæves har bestræbt sig for at tilvejebringe en ny Lov om Saltvandsfiskeriet her i Landet. Vi have ikke alene beskæftiget os med den paa den Maade, at der Gang efter Gang har været ført lange og vidtgaende Forhandlinger, dels i Salen og dels i Udvalget, men tillige paa den Maade,